

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θέμα: «Ελληνική Γλωσσική Κληρονομιά: Προσπάθεια εθνικής αποδομήσεως, εμπνεόμενης από τα χρεωκοπημένα ιδεολογήματα της «πολυπολιτισμικής» παιδείας και της παγκοσμιοποίησης οι αλλαγές στην Ιστορία που προτείνει το ΙΕΠ.».

Στο Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα Ελλάδος απευθύνθηκαν πολλοί συμπολίτες μας διαβάζοντας την ανακοίνωση της Ελληνικής Γλωσσικής Κληρονομιάς για τις αλλαγές στην Ιστορία που προτείνει το ΙΕΠ, η οποία αναφέρει τα εξής:

“Η **Ελληνική Γλωσσική Κληρονομιά** ταλαιπωρείται και υπονομεύεται από μια απαράδεκτη πολιτική του Υπουργείου Παιδείας έναντι της Ελληνικής γλώσσας αλλά και γενικότερα της Ελληνικής παιδείας, που θέτει πολύ μεγάλα ερωτήματα σχετικά με τους στόχους που επιδιώκονται.

Η πολιτική αυτή δεν αναφέρεται μόνο στη σημερινή κυβέρνηση. Εκδηλώθηκε απροκάλυπτα, από τα μέσα της δεκαετίας του '90, επί Κυβερνήσεως Κώστα Σημίτη, με το ψευδεπίγραφο σύνθημα του εκσυγχρονισμού και το νεόφερτο ιδεολόγημα της λεγόμενης πολυπολιτισμικής παιδείας. Ήταν ο αντίλαλος παρόμοιων συνθημάτων και ιδεολογημάτων, που άρχισαν να προβάλλονται και να διακηρύσσονται στο εξωτερικό, σε συνδυασμό με την πολιτική και την προπαγάνδα για την παγκοσμιοποίηση.

Η πολιτική αυτή συνεχίστηκε, δυστυχώς, με μικρές διαφορές, και από τις επόμενες κυβερνήσεις, με άλλοθι την Ευρωπαϊκή ενοποίηση, την παγκοσμιοποίηση και τον υποτιθέμενο εκσυγχρονισμό.

Ειδικότερα, η πολιτική αυτή εκφράστηκε :

α. με υποβάθμιση της διδασκαλίας της Ελληνικής γλώσσας, στη διαχρονική της συνέχεια, και απαράδεκτη περικοπή των Αρχαίων Ελληνικών στα προγράμματα σπουδών,

β. με επιτήδεια χρησιμοποίηση του ιδεολογήματος της πολυπολιτισμικής παιδείας, για την αμφισβήτηση και υπονόμευση της Ελληνικής παιδείας, της Ελληνικής εθνικής συνειδήσεως και της ίδιας της ιδέας του έθνους. Ορισμένοι μάλιστα υπέρμαχοι μιας αναθεωρητικής προσεγγίσεως της ιδέας του έθνους και του εθνικού κράτους, έφτασαν στο σημείο, ως συνεργάτες, σύμβουλοι και εντεταλμένοι συγγραφείς σχολικών βιβλίων του Υπουργείου Παιδείας, να αρνούνται τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνικού έθνους και να υποστηρίζουν ότι αυτό δημιουργήθηκε δήθεν μετά την Επανάσταση του 1821,

γ. με αντιεπιστημονική, αντιπαιδαγωγική και ιδεοληπτική διδασκαλία της ιστορίας, με πρόσχημα τις νέες δήθεν παιδαγωγικές μεθόδους, την παγκοσμιοποίηση, την πολυπολιτισμική παιδεία, που παρουσιάζεται ως νέο αναμφισβήτητο δεδομένο και θέσφατο. Άμεσα θύματα μιας τέτοιας προσεγγίσεως είναι, προφανώς, η εθνική ιστορική συνέχεια, η καλλιέργεια εθνικής συνειδήσεως και η

πραγματική διαχρονική ιστορία του Ελληνικού λαού.

Αντί οι μαθητές να διδάσκονται την ιστορία της χώρας τους και του λαού τους και παραλλήλως, σε αδρές γραμμές, την Ευρωπαϊκή και την παγκόσμια ιστορία, καλούνται να διαμορφώσουν, μέσα από μία επιλεκτική, ιδεολογικά αυθαίρετη, ελλιπή και σχετικιστική διδασκαλία της ιστορίας, μία ιδεοληπτική ταυτότητα, αποδομητική και αλλοτριωτική, προσαρμοσμένη στη Νέα Τάξη και στην παγκοσμιοποίηση.

Σε ό,τι αφορά ειδικότερα τη διδασκαλία της ιστορίας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, διαπιστώνουμε μία νέα απόπειρα να επιβληθεί ένας τρόπος και ένα περιεχόμενο διδασκαλίας της ιστορίας, που υπονομεύουν καίρια την Ελληνική εθνική ιστορία, την ιδέα του έθνους και τη διαμόρφωση εθνικής συνειδήσεως από τους μαθητές. Ο στόχος αυτός συγκαλύπτεται επιτηδεώς με αναφορές στις δημοκρατικές αρχές και στα ανθρωπιστικά ιδεώδη. **Από πότε όμως η Ελληνική παιδεία βρίσκεται σε αντίφαση με τις αρχές και τα ιδεώδη αυτά; Η Ελλάδα είναι το λίκνο της δημοκρατίας και των ανθρωπιστικών ιδεωδών και δεν μπορούν αυτά να χρησιμοποιούνται ως σοφιστικό επιχείρημα για την αποδόμηση της Ελληνικής παιδείας και της Ελληνικής ιστορίας.**

Προβάλλονται επίσης ως βασική αναφορά, διακηρύξεις για πολυπολιτισμική παιδεία του Συμβουλίου της Ευρώπης, που απηχούν ιδεολογήματα της παγκοσμιοποίησης, που κυριάρχησαν πολιτικά στην Ευρώπη. Το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) και τα μέλη της Επιτροπής, που ανέλαβαν, υπό την αιγίδα του, να κάνουν προτάσεις για τη διδασκαλία της ιστορίας, λησμονούν όμως ότι οδηγός τους δεν πρέπει να είναι γενικού χαρακτήρα πολυπολιτισμικές διακηρύξεις, που προωθούνται και διακινούνται από ξένα διεθνή κέντρα και Οργανισμούς αλλά, πρωτίστως, οι επιταγές του Ελληνικού Συντάγματος. Οι τελευταίες είναι σαφείς και κατηγορηματικές και επιτάσσουν, ως βασικό εκπαιδευτικό σκοπό, **την Ελληνική παιδεία και εθνική συνείδηση.**

Η δεκαμελής Επιτροπή, που ανέλαβε να αλλάξει πλήρως τη διδασκαλία της ιστορίας, περιλαμβάνει στους κόλπους της γνωστούς ζηλωτές των ιδεών, που εξέφρασε στο παρελθόν η Μαρία Ρεπούση, προκαλώντας την οργή και την αντίδραση του Ελληνικού λαού. Αποτελεί πρόκληση η επάνοδος από το Υπουργείο Παιδείας στην ίδια πολιτική, με πιο συστηματικό και συνολικό μάλιστα τρόπο.

Για να μη υπάρχει καμιά αμφιβολία για το ανοσιούργημα που επιχειρείται σε βάρος της Ελληνικής παιδείας, της Ελληνικής ιστορίας και του εθνικού μέλλοντος της χώρας, παραθέτουμε ορισμένα ενδεικτικά παραδείγματα των υποβαλλομένων προτάσεων.

α. Προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών Δ' Δημοτικού

Με το υπάρχον διδακτικό εγχειρίδιο, διδάσκεται σήμερα η Αρχαία Ελληνική ιστορία από τη Γεωμετρική εποχή ως την άνοδο της Ρώμης και τη Ρωμαϊκή κατάκτηση. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται σ' αυτήν τα μεγάλα κεφάλαια της Ελληνικής ιστορίας: η Γεωμετρική εποχή, η Αρχαϊκή, η Κλασική και η Ελληνιστική εποχή, η Αθηναϊκή Δημοκρατία, η Σπάρτη και η Αθήνα, οι Περσικοί Πόλεμοι, ο χρυσός αιώνας του Περικλέους, τα έργα στην Ακρόπολη, ο Πελοποννησιακός Πόλεμος, ή άνοδος της Μακεδονίας, ο Μέγας Αλέξανδρος και η Εκστρατεία του στην Ανατολή, τα Ελληνιστικά βασίλεια, ο Πύρρος της Ηπείρου, η

Ρωμαϊκή κατάκτηση.

Σε αντικατάσταση του περιεχομένου αυτού, η Επιτροπή του ΙΕΠ προτείνει: «τη διδασκαλία της οικογενειακής, της προφορικής τοπικής ιστορίας, όπως επίσης στοιχείων θεματικής ιστορίας, με σκοπό την κατάκτηση βασικών ιστορικών εννοιών, μεθόδων και γνώσεων διαμέσου της επεξεργασίας θεμάτων που αφορούν το άμεσο οικογενειακό – κοινωνικό τους περιβάλλον»!

β. Προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών Ε΄ Δημοτικού

Με το υπάρχον διδακτικό εγχειρίδιο, διδάσκεται ολόκληρη η περίοδος από την άνοδο της Ρώμης μέχρι τη μετάβαση στο Χριστιανισμό, το Βυζάντιο και την άλωση της Κων/πόλεως το 1453.

Προτείνεται από την Επιτροπή να αντικατασταθεί το περιεχόμενο αυτό με τη διδασκαλία της ιστορικής εξέλιξης από την προϊστορία μέχρι την Οθωμανική κατάκτηση.

Ο καθένας αντιλαμβάνεται τι ιστορική αντίληψη και συνείδηση μπορεί να διαμορφώσει ένα παιδάκι της Ε΄ Δημοτικού για μια τόσο μεγάλη και χωρίς εσωτερική συνοχή ιστορική περίοδο.

γ. Προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών ΣΤ΄ Δημοτικού

Η διδασκαλία της ιστορίας στο σημερινό εγχειρίδιο αναφέρεται στις εξελίξεις στην Ευρώπη κατά τους Νεώτερους χρόνους, περιλαμβανομένης της Επανάστασης του 1821. Η Επιτροπή του ΙΕΠ προτείνει:

«να διδαχθεί η ιστορική εξέλιξη από τον 15^ο αιώνα έως τη σύγχρονη εποχή». Σημειώνει ταυτόχρονα ότι «στην ίδια λογική με το μάθημα της ιστορίας της Ε΄ Δημοτικού, η έμφαση δίνεται στις σημαντικές τεχνολογικές, κοινωνικές και πολιτισμικές αλλαγές και λιγότερο στην εξέταση των συγκεκριμένων προσώπων ή γεγονότων, με την εξαίρεση της ίδρυσης του Ελληνικού κράτους και των δύο παγκοσμίων πολέμων».

Η άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, π.χ., ως ιστορικό γεγονός, τι θέση επέχει, με βάση τη θεωρία των μελών της Επιτροπής, για **«έμφαση στις σημαντικές τεχνολογικές κοινωνικές και πολιτισμικές αλλαγές»;**

Το τι εννοούν ακριβώς τα μέλη της Επιτροπής, με τις προτάσεις τους, φαίνεται καθαρά από τους **11 θεματικούς φακέλους**, που προτείνουν ως αναπόσπαστο μέρος της διδασκαλίας. Ο ένας από αυτούς φέρει τον τίτλο **«Η εποχή της παγκοσμιοποίησης»**. Κατά τα μέλη της Επιτροπής, το ιδεολόγημα της παγκοσμιοποίησης είναι δεδομένο και αναμφισβήτητο γεγονός. Αποδέχονται δηλαδή τη σκόπιμη σύγχυση μεταξύ της τεχνικής παγκοσμιοποίησης, που συνίσταται στην επανάσταση της τεχνολογίας και της γνώσεως, με την πολιτική παγκοσμιοποίηση, που υποκρύπτει και προωθεί υπερφίλας φιλοδοξίες και σχεδιασμούς για Νέα Τάξη και παγκόσμια ηγεμονία.

Πολύ ενδεικτικός είναι και ένας άλλος φάκελος με τίτλο **«Φεύγω με πίκρα στα ξένα. Μετανάστευση και προσφυγιά στην Ελλάδα 1960 – 2010»**. Ο στόχος είναι καταφανής: η ταύτιση και το αμάλγαμα μεταξύ των Ελλήνων νομίμων μεταναστών και της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα. Σε άλλο

φάκελο, γίνεται, στο ίδιο πνεύμα, η ταύτιση των Ελλήνων προσφύγων του 1922 με τους σημερινούς ξένους πρόσφυγες απ' όλο τον κόσμο, που έρχονται στην Ελλάδα και που είναι στο μεγαλύτερο μέρος τους παράνομοι μετανάστες.

δ. Προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών Α' Λυκείου

Το σημερινό διδακτικό βιβλίο καλύπτει την ιστορία του Αρχαίου κόσμου, από τους προϊστορικούς πολιτισμούς της Ανατολής έως την εποχή του Ιουστινιανού. Η Επιτροπή προτείνει:

«η Α' Λυκείου να καλύπτει την περίοδο από το 1880 έως σήμερα».

Στους θεματικούς φακέλους επανέρχεται η παγκοσμιοποίηση, ο «πολυπολιτισμός» και η Θεσσαλονίκη «από την Οθωμανική αυτοκρατορία στο Ελληνικό κράτος. Η Θεσσαλονίκη μητρόπολη των Βαλκανίων, Εβραίοι, Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι. Η πυρκαγιά του 1917. Η εγκατάσταση των προσφύγων. Ο εμπρησμός της συνοικίας Κάμπελ».

Είναι προφανές σ' αυτό το φάκελο η εντύπωση που καλλιεργείται και η ενοχοποίηση του Ελληνικού Κράτους για την καταστροφή του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα της Οθωμανικής Θεσσαλονίκης. Δεν γίνεται καμία αναφορά στο γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι έφυγαν από τη Θεσσαλονίκη, στο πλαίσιο της συμφωνημένης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας ανταλλαγής πληθυσμών. Η ολιγάριθμη Σλαβική μειονότητα έφυγε στο πλαίσιο παρόμοιας συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας. Η καταστροφή της μεγάλης Εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης έγινε από τους Γερμανούς Ναζί, οι οποίοι συμπεριφέρθηκαν με απίστευτη βαρβαρότητα και εναντίον ολόκληρου του Ελληνικού λαού.

Τα παραπάνω δείγματα δείχνουν σαφώς ποιος είναι ο προσανατολισμός της Επιτροπής του ΙΕΠ και οι επιδιώξεις της. Αποτελούν ύβρι εναντίον του Ελληνικού λαού και προσπάθεια εθνικής αποδομήσεως, εμπνεόμενης από τα χρεωκοπημένα ιδεολογήματα της «πολυπολιτισμικής» παιδείας και της παγκοσμιοποίησης. Παραβιάζουν κατάφωρα το Ελληνικό Σύνταγμα και έρχονται σε σύγκρουση με τα αισθήματα και τη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού».

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- 1) Θα λάβει το Υπουργείο Παιδείας υπόψιν του τις παρατηρήσεις τις Ελληνικής Γλωσσικής Κληρονομιάς;
- 2) Το Υπουργείο Παιδείας θα σεβασθεί τις σαφείς σχετικές πρόνοιες του Συντάγματος και την ιστορία και εθνική ταυτότητα του Ελληνικού λαού;
- 3) Ποιες οι απόψεις και θέσεις του Υπουργείου επί των συγκεκριμένων προτάσεων του Ινστιτούτου Εκπαίδευσης και πολιτικής;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος